

Sygn. akt II K 1203/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Elżbiety Pawlikowskiej

po rozpoznaniu w dniach: 18.12.2014r., 03.02.2015r., 05.03.2015r. i 31.03.2015r.

s p r a w y ***K. K. (1)***

córcie T. i H. zd. S.

urodzonej dnia (...) w R.

oskarżonej o to, że:

1. w okresie 26/27 kwietnia 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier lewego tylnego błotnika pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.000 złotych na szkodę J. C. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.
2. w okresie 28/29 kwietnia 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier tylnego lewego nadkola, drzwi lewych przednich i tylnych oraz zderzaka przedniego pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.500 złotych na szkodę B. S. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.
3. w okresie 14/15 maja 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier klapy przedniej, drzwi prawych przednich i tylnych oraz prawego przedniego nadkola pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.034,74 złotych na szkodę (...) Sp. z o. o. w W. ul. (...) - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.
4. w okresie 09/10 maja 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier klapy przedniej, uszkodziła obudowę lusterka zewnętrznego lewego, oraz wyłamała antenę radiową pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 500 złotych na szkodę P. D. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.
5. w okresie 01/16 maja 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier klapy przedniej, drzwi ze strony prawej, błotnika prawego przedniego i tylnego pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 2.000 złotych na szkodę Ł. N. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.
6. w okresie 11/12 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...), działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości prawego boku pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.300 złotych na szkodę J. W. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

7. w nieustalonym okresie do dnia 7 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...), działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości lewego boku pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 3.912,74 złotych na szkodę (...) Sp. z o. o. (...)-(...) W. ul. (...) - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

8. w dniu 15 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...), działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości prawego i lewego boku pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 2.000 złotych na szkodę J. Ś. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

9. w okresie 14/15 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...), działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości prawego boku oraz przedniej maski pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 3.981,49 złotych na szkodę K. J. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

10. w okresie 14/15 maja 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała perłowy lakier przedniego i tylnego błotnika oraz przednich i tylnych drzwi po stronie prawej pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 2.200 złotych na szkodę D. S. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

11. w okresie 14/18 maja 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier drzwi przednich i tylnych po stronie prawej pojazdu marki H. o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 738 złotych na szkodę M. R. - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

12. w okresie od 22 kwietnia do 16 maja 2014 roku w J., działając umyślnie, przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier drzwi przednich prawych, drzwi tylnych prawych i lewych oraz błotnika przedniego lewego pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.900 złotych na szkodę K. K. (2) - to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

I. oskarżoną **K. K. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt od 1 do 12 części wstępnej wyroku przyjmując, iż oskarżona działała w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. z tym, że ustala, że w zakresie czynu z pkt 1 części wstępnej działała na szkodę pokrzywdzonych V. C. i J. C., w zakresie czynu z pkt 8 części wstępnej działała na szkodę pokrzywdzonego T. Ś., w zakresie czynu z pkt 5 części wstępnej szkoda wynosi 1500 zł. tj. występków z art. 288 § 1 k.k. i za to na mocy art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza jej karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej **K. K. (1)** warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na mocy art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **K. K. (1)** karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na mocy art. 415 § 1 kpk zasądza od oskarżonej **K. K. (1)** tytułem powództwa cywilnego na rzecz pokrzywdzonych:

- P. D. kwotę 500 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2014r. do dnia zapłaty,
- Ł. N. kwotę 1500 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2014r. do dnia zapłaty, w pozostałej części powództwo oddała,
- J. W. kwotę 1300 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 maja 2014r., do dnia zapłaty
- K. J. kwotę 3 981,49 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2014r. do dnia zapłaty,
- D. S. kwotę 2 200 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2014r. do dnia zapłaty,

- M. R. kwotę 738 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2014r. do dnia zapłaty,

- K. K. (2) kwotę 1900 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2014r. do dnia zapłaty

V. na mocy art. 415 § 1 kpk oddala powództwa cywilne przeciwko oskarżonej **K. K. (1)** wytyczone na rzecz J. C., B. S., (...) sp. z o.o. w W., (...) sp. z o.o. w W.;

VI. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej **K. K. (1)** na rzecz pokrzywdzonego T. Ś. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 2 000 zł.;

VII. na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonej **K. K. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu 20.05.2014r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

VIII. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. W. kwotę 684 zł. tytułem udzielenia oskarżonej pomocy prawnej z urzędu oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 157,32 zł.;

IX. zwalnia oskarżoną **K. K. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie 26/27 kwietnia 2014 roku w J., oskarżona K. K. (1) używając nieustalonego narzędzia zarysowała lakier lewego tylnego błotnika samochodu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącego do J. C. i jej marki V. C.. Straty z tego tytułu wynoszą 1.000 złotych.

Dowód: zeznania świadka J. C. k. 5v., k. 286v.-287,

kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 9-10,

wycena k. 11,

notatka urzędowa k. 3,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 63, k. 70, k. 149.

W okresie 28/29 kwietnia 2014 roku w J. oskarżona K. K. (1), przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier tylnego lewego nadkola, drzwi lewych przednich i tylnych oraz zderzaka przedniego pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.500 złotych na szkodę B. S..

Dowód: zeznania świadka B. S. k. 21, k. 271v.-272,

protokół oględzin k. 22-25,

wycena k. 11,

notatka urzędowa k. 17,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 63, k. 70, k. 149.

W okresie 14/15 maja 2014 roku w J., oskarżona K. K. (1) używając nieustalonego narzędzia zarysowała lakier klapy przedniej, drzwi prawych przednich i tylnych oraz prawego przedniego nadkola pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.034,74 złotych na szkodę (...) Sp. z o. o. w W..

Dowód: zeznania świadka M. C. k. 34-34v., k. 272,

protokół oględzin k. 35 -37,

wycena k. 39,

notatka urzędowa k. 32,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 63, k.70, k. 149.

W okresie 09/10 maja 2014 roku w J., oskarżona K. K. (1) używając nieustalonego narzędzia zarysowała lakier klapy przedniej, uszkodziła obudowę lusterka zewnętrznego lewego, oraz wyłamała antenę radiową samochodu marki R. o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w łącznej wysokości 500 złotych na szkodę P. D..

Dowód: zeznania świadka P. D. k. 43, k. 272-272v.,

notatka urzędowa k. 40,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 63, k.70, k. 149.

W okresie 01-16 maja 2014 roku w J., oskarżona K. K. (1) używając nieustalonego narzędzia zarysowała lakier klapy przedniej, drzwi ze strony prawej, błotnika prawego przedniego i tylnego samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), powodując straty w wysokości 1500 złotych na szkodę Ł. N..

Dowód: zeznania świadka Ł. N. k. 52, k. 272v.-273,

protokół oględzin k. 54,

notatka urzędowa k. 47,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 63, k. 70, k. 149.

W okresie 11/12 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...), oskarżona K. K. (1) używając nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości prawego boku pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.300 złotych na szkodę J. W..

Dowód: zeznania świadka J. W. k. 84, k. 273,

protokół oględzin k. 86,

wycena k. 85,

notatka urzędowa k. 80,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 70, k. 149.

W nieustalonym okresie do dnia 7 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...) oskarżona K. K. (1) przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości lewego boku pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 3.912,74 złotych na szkodę (...) Sp. z o. o. w W..

Dowód: zeznania świadka E. Z. k. 90-90v., k. 273-273v.,

protokół oględzin k. 93-95,

wycena k. 95-99,

notatka urzędowa k. 88,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 70, k. 149.

W dniu 15 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...), oskarżona K. K. (1) przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości prawego i lewego boku pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 2.000 złotych na szkodę T. Ś..

Dowód: zeznania świadka J. Ś. k. 103, k. 252-252v.,

protokół oględzin k. 105,

wycena k. 106,

notatka urzędowa k. 101,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 70, k. 149.

W okresie 14/15 maja 2014 roku w J. przy ulicy (...), oskarżona K. K. (1) przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier na całej długości prawego boku oraz przedniej maski pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 3.981,49 złotych na szkodę K. J..

Dowód: zeznania świadka K. J. k. 121v., k. 128, k. 251v.-252,

dokumentacja fotograficzna k.122,

protokół oględzin k. 130,

wycena k. 123-124,

notatka urzędowa k. 119,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 70, k. 149.

W okresie 14/15 maja 2014 roku w J., oskarżona K. K. (1) przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała perłowy lakier przedniego i tylnego błotnika oraz przednich i tylnych drzwi po stronie prawej pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 2.200 złotych na szkodę D. S..

Dowód: zeznania świadka D. S. k. 110, k. 274v.,

protokół oględzin k. 113-117,

notatka urzędowa k. 107,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 70, k. 149.

W okresie 14-18 maja 2014 roku w J., oskarżona K. K. (1) przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier drzwi przednich i tylnych po stronie prawej pojazdu marki H. o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 738 złotych na szkodę M. R..

Dowód: zeznania świadka M. R. k. 132-132v., 274,

zeznania świadka B. M. k. 286v.,

faktura VAT k. 135,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 70, k. 149.

W okresie od 22 kwietnia do 16 maja 2014 roku w J. oskarżona K. K. (1) przy użyciu nieustalonego narzędzia zarysowała lakier drzwi przednich prawych, drzwi tylnych prawych i lewych oraz błotnika przedniego lewego pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała straty w wysokości 1.900 złotych na szkodę K. K. (2).

Dowód: zeznania świadka K. K. (2) k. 142, k. 247-247v.,

wycena k. 144,

wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) k. 70, k. 149.

Oskarżona K. K. (1) ma 64 lata. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1200 zł. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżona nie była wcześniej karana.

Dowód: dane o karalności oskarżonej K. K. (1) k. 136,

dane osobowo- poznawcze oskarżonej k. 246v.

Oskarżona K. K. (1) była dwukrotnie przesłuchiwana w charakterze podejrzanej w postępowaniu przygotowawczym, w tym także złożyła wyjaśnienia podczas eksperymentu procesowego.

Składając wyjaśnienia w dniu 20.05.2014r. (k. 63) oskarżona K. K. (1) była przesłuchiwana po przedstawieniu jej 5 zarzutów dotyczących uszkodzenia mienia, czynów opisanych w punktach od 1 do 5 części wstępnej wyroku. Oskarżona przyznała się do popełnienia tych czynów, wyjaśniła przy tym, że czynów polegających na porysowaniu lakieru w samochodach było znacznie więcej. Podała, że rysowała powłokę lakierniczą w autach ze złości i zdenerwowania, robiła to najczęściej przy użyciu bilonu - jednogroszówki. Wyjaśniła również, że złamała antenę w jednym z samochodów, którą następnie wyrzuciła do śmieci oraz uszkodziła w tym samochodzie lusterko. Zadeklarowała, że postara się pokazać miejsca, w których stały uszkodzane przez nią samochody. W czasie eksperymentu procesowego, w trakcie którego składała wyjaśnienia (k. 70), oskarżona wskazała miejsca zaparkowanych samochodów opisanych w zarzutach od pkt 1 do 5 części wstępnej wyroku. Wskazała także miejsca porysowania innych samochodów, nie objętych dotychczas postawionymi jej zarzutami. Jej wyjaśnienia doprowadziły do postawienia kolejnych zarzutów z pkt 6-12 części wstępnej wyroku, a dotyczące pojazdów zaparkowanych na ulicy (...) w J., w okolicy numeru 13 oraz na ulicy (...) przy numerze 5. Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego konsekwentnie podtrzymywała swoje wcześniejsze wyjaśnienia i przyznawała się do wszystkich zarzucanych jej czynów po uprzednim zapoznaniu się z treścią zarzutów. Składając wyjaśnienia przed Sądem oskarżona zmieniła treść wyjaśnień i nie przyznała się do popełnienia żadnego z zarzucanych jej czynów (k. 246v.-247). Powiedziała, że policjanci poinformowali ją, że sprawa nie trafi do Sądu, jak się przyzna do zarzucanych jej czynów. Kłamała odpowiadając na pytania przesłuchujących. Wprawdzie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów ale nie było to prawdą. Podała też, że policjanci wymyślili teść jej wyjaśnień Nie wskazywała miejsca usytuowania porysowanych aut dobrowolnie; to policjanci wozili ją w te miejsca i kazali stanąć do zdjęcia. Wyjaśniła także, że została zatrzymana przez jakiegoś mężczyznę, gdy szła na basen, było to w godzinach przedpołudniowych, na ulicy (...). Mężczyzna ten powiedział jej, że chce ją zatrzymać, bo widział, jak rysuje lakier na samochodach. Zaprzeczyła, aby rysowała wówczas lakier samochodowy.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej K. K. (1) zasługują na uznanie za wiarygodne w tej części, w której oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, a zatem te, które złożyła podczas postępowania przygotowawczego.

Oskarżona przesłuchana po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia pięciu zarzucanych jej wówczas czynów i opisała okoliczności popełnienia tych czynów, przy czym dokładnej jedynie jednego z nich (z pkt 4 części wstępnej wyroku). Jej relacja jest co do pozostałych czynów dość ogólnikowa, przy czym jest to uzasadnione tym, że schemat działania oskarżonej był za każdym razem taki sam, a jej zachowania niczym się od siebie nie różniły: rysowała lakier na samochodach przechodząc obok nich, nie zwracając uwagi na to, jakie części samochodu w ten sposób uszkadza, jakiej marki są samochody. Było to dla oskarżonej całkowicie obojętne. Tym samym logicznym jest, że nie była w stanie podać jakichkolwiek szczegółów swego zachowania, skoro było ono tak podobne do siebie. Jedynie uszkodzenie lusterka w aucie i zniszczenie anteny było czymś odbiegającym od reszty zachowań i w tych okolicznościach dziwić nie może, że właśnie to zachowanie oskarżona bardziej szczegółowo opisała. Podczas eksperymentu procesowego oskarżona wskazała miejsca zaparkowania tych samochodów. Jej wyjaśnienia są w pełni spójne z zeznaniami, jakie złożyli pokrzywdzeni tymi pięcioma czynami. Stąd też brak jest jakichkolwiek wątpliwości co do prawdziwości tych wyjaśnień, zwłaszcza, że oskarżona w tej części wyjaśnień była konsekwentna w postępowaniu przygotowawczym. Wyniki eksperymentu procesowego pozwoliły na postawienie oskarżonej kolejnych zarzutów, od pkt 6 do 12 części wstępnej wyroku. W czasie eksperymentu procesowego oskarżona wskazała bowiem, że dwukrotnie porysowała samochody na ulicy (...) w J.: jeden stojący przy sklepie (...), drugi w okolicy restauracji. Tymczasem w postawionych oskarżonej do tej pory zarzutach tylko jedno z porysowanych aut miało być zaparkowane przy ulicy (...) – zarzut z pkt 4. Samochód marki R., jak wynika z relacji pokrzywdzonej P. D., był zaparkowany przy ulicy (...). Jest to zatem miejsce przy sklepie (...). Oskarżona wskazała na porysowanie samochodu na ul. (...) także przy restauracji, zatem w okolicy numeru 5. Odpowiada to położeniu samochodu użytkowanego przez E. Z. (pkt 7). Eksperyment z udziałem oskarżonej był przeprowadzony 20 maja 2014r., natomiast E. Z. zawiadomiła Policję o uszkodzeniu samochodu dwa dni później. Tym samym policjanci nie dysponowali w chwili przeprowadzania eksperymentu wiedzą o uszkodzeniu samochodu marki S.. Podważa to więc jednoznacznie wyjaśnienia oskarżonej, jakoby nie wskazywała policjantom dobrowolnie miejsc zaparkowania uszkodzonych przez nią samochodów, a czyniła to na ich żądanie. Podobnie rzecz się ma ze wskazaniem podczas eksperymentu procesowego uszkodzeń samochodów na ulicy (...). Z relacji oskarżonej wynika bowiem, że tam uszkodziła „parę samochodów”. Tymczasem do momentu przeprowadzenia eksperymentu procesowego funkcjonariusze Policji przeprowadzający eksperyment procesowy z udziałem oskarżonej dysponowali wiedzą o uszkodzeniu w tym miejscu tylko jednego samochodu - marki T. (pkt 4). Co do czynów z pkt 8 i 9 pokrzywdzeni zawiadomili wprawdzie Policję o porysowaniu ich aut przed eksperymentem, przy czym z akt sprawy wynika bezsprzecznie, że materiały dotyczące tych zgłoszeń były w dyspozycji innych jednostek Policji i zostały nadesłane dopiero po przeprowadzeniu eksperymentu procesowego. Pozostali pokrzywdzeni zgłosili szkody już po przeprowadzeniu eksperymentu procesowego. Policjanci nie mogliby wymusić na oskarżonej takich wyjaśnień, skoro nie wiedzieli o tych przestępstwach. To już daje podstawy do uznania, że wyłącznie te wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się do popełnienia wszystkich zarzucanych jej czynów, zasługują na uznanie za wiarygodne. Na taką ocenę wyjaśnień oskarżonej mają również wpływ zeznania funkcjonariuszy Policji P. B., K. N. i T. S.. Świadkowie w sposób kategoryczny zaprzeczyli, aby w jakikolwiek sposób wpływali na oskarżoną podczas eksperymentu procesowego, przy czym świadek T. S. wprawdzie nie pamiętał eksperymentu procesowego z udziałem oskarżonej, jednakże zeznał, że nigdy nie wpływa na wypowiedzi i zachowania podejrzanych. Ich zeznania Sąd ocenił za wiarygodne z powodów przytoczonych powyżej, jak też z uwagi na to, że w/w świadkowie nie są w żaden sposób zainteresowani wynikiem rozstrzygnięcia, nie mają więc żadnego interesu w tym, by wykonywać czynności z osobą podejrzaną w sposób, który następnie będzie dla osoby podejrzanej niekorzystny. Podobnie ocenić należy także zeznania świadka K. T., który dwukrotnie przesłuchiwał oskarżoną w postępowaniu przygotowawczym. Brak jest racjonalnych powodów dla podważenia zeznań tego świadka zwłaszcza, że sama oskarżona twierdziła przed Sądem, że wprawdzie składała wyjaśnienia w takiej treści, jak to zostało zaprotokołowane, jednak były one nieprawdziwe, gdyż kłamała, jak odpowiadała na zadawane jej pytania. Wskazać należy, że wyjaśnienia oskarżonej co do sposobu przesłuchania jej w postępowaniu przygotowawczym są wewnętrznie sprzeczne. Podaje ona raz, że kłamała odpowiadając na pytania przesłuchującego, następnie, że treść wyjaśnień wymyślił przesłuchujący ją policjant. Także i te oczywiste sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonej podważają prawdziwość wyjaśnień złożonych przez nią przed Sądem. Sąd uznał za wiarygodne zeznania wszystkich pozostałych świadków, pokrzywdzonych w sprawie oraz pozostałych, mających wiedzę o uszkodzeniach poszczególnych samochodów, gdyż zeznania ich w

pełni korespondują z protokołami oględzin samochodów, co do których zeznawali, dokumentacją fotograficzną, wycenami szkód. Wysokość szkód, jakie ponieśli pokrzywdzeni, w zdecydowanej większości znajduje odzwierciedlenie w wycenach sporządzonych przez wykwalifikowane w naprawach blacharskich warsztaty naprawcze, wartości te nie są zawyżone, często opierają się na wycenach netto, nie brutto, a zatem korzystniejszych dla oskarżonej. Wyceny szkód dokonane wyłącznie przez pokrzywdzonych odpowiadają rzeczywistym wartościom poniesionych szkód, gdyż opierają się na informacjach uzyskanych z zakładów naprawczych, blacharskich. Żadna z dokonanych wycen nie była kwestionowana w procesie (oświadczenie obrońcy - k. 247). Sąd przesłuchał w charakterze świadków R. J. i D. K., którzy byli naocznymi świadkami tego, jak oskarżona K. K. (1) rysowała powłoki lakiernicze aut, jednakże miało to miejsce w dniu 17.05.2014 r. w okolicach (...) koło restauracji, a zatem na ulicy (...) (notatnik k. 259). Wprawdzie zeznania te Sąd ocenił jako wiarygodne, to nie przyczyniły się do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie, z uwagi na to, że żaden z czynów zarzucanych aktem oskarżenia nie miał w miejsca w dniu 17.05.2014 r. na ulicy (...) w J..

W tych okolicznościach nie może budzić żadnych wątpliwości to, że oskarżona K. K. (1) swymi zachowaniami opisanymi w wyroku w części wstępnej i w pkt I części dyspozytywnej wypełniła każdorazowo znamiona przestępstw z art. 288 § 1 kk. Zachowania jej polegały bowiem na niszczeniu i uszkodzaniu mienia: uszkodzała celowo powłoki lakiernicze samochodów oraz zniszczyła antenę samochodową i uszkodziła lusterko boczne auta.

Spółeczna szkodliwość wszystkich przypisanych oskarżonej czynów była znaczna. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk tj. rodzaj i charakter naruszonych przez oskarżoną dóbr, rozmiar wyrządzonych szkód, rozmiar groźących szkód, sposób i okoliczności popełnienia przez oskarżoną przestępstw, postać zamiaru, motywację sprawcy. Oskarżona spowodowała wiele szkód, dla większości pokrzywdzonych były one dotkliwe i istotnie odczuwalne. Wielu z pokrzywdzonych z przyczyn finansowych nie było w stanie naprawić szkód. Oskarżona podejmowała decyzje o porysowaniu samochodów nagle, z przyczyn błahych, kiedy np. uznawała, że zaparkowany samochód utrudnia jej przejście na drugą stronę ulicy (w jej subiektywnym odczuciu), gdy była zdenerwowana, czy zła, czyli w ten sposób wyładowywała złe emocje. Wskazuje to na wysoce lekceważący stosunek oskarżonej do porządku prawnego i brak jakiegokolwiek poszanowania dla mienia innych ludzi. W ocenie Sądu stopień winy oskarżonej w zakresie wszystkich przypisanych jej czynów jest umiarkowany. Niewątpliwie oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim, niezwykle łatwo podejmowała decyzje o popełnieniu przestępstw, jednakże nigdy nie działała w sposób zaplanowany, z premedytacją. Na taką ocenę stopnia winy oskarżonej miała także wpływ opinia sądowo-psychiatryczna dotycząca oskarżonej i dokumentacja złożona przez obrońcę odnosząca się do stanu psychicznego oskarżonej, jej przeżyć z dzieciństwa, przebiegu życia rodzinnego. Sąd uznał przy tym, że opinia sądowo – psychiatryczna, wnioski w niej zawarte zasługują na pełną akceptację zważywszy, że opinia została wydana w oparciu o badanie oskarżonej, analizę akt sprawy, przez osoby o wysokich kwalifikacjach zawodowych. Opinia ta jest rzeczowa, jasna, kompletna, zrozumiała.

Mając na uwadze okoliczności wskazane powyżej, a świadczące o stopniu społecznej szkodliwości czynów oskarżonej oraz stopniu winy, mając też na uwadze dotychczasowy sposób życia oskarżonej, uprzednią niekaralność, kierując się treścią art. 53 § 1 i 2 kk Sąd uznał, iż karą adekwatną za wszystkie popełnione przez oskarżoną czyny jest - z uwagi także na ich wielość - kara 10 miesięcy pozbawienia wolności. Skoro wszystkie przestępstwa zostały popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, zaistniały podstawy do wymierzenia jednej kary za te przestępstwa z mocy art. 91 § 1 kk. Sąd uwzględnił przy wymiarze kary także to, że to wyjaśnienia oskarżonej pozwoliły na postawienie jej zarzutów. Ta okoliczność istotnie wpłynęła na wymiar kary. Z wagi na uprzednią niekaralność oskarżonej, jej wiek, Sąd doszedł do przekonania, że po stronie oskarżonej istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, stąd też karę tę Sąd orzekł z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na krótki 2- letni okres próby. By oskarżona realnie odczuła dolegliwość związaną z popełnieniem tak wielu przestępstw, z tak błahych powodów, a przy tym odczuwalnych wysoce negatywnie i dolegliwie przez pokrzywdzonych, Sąd wymierzył oskarżonej karę 100 stawek dziennych grzywny uwzględniając wszystkie te okoliczności, które miał na uwadze wymierzając karę pozbawienia wolności. Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 10 zł. bacząc na sytuację finansową oskarżonej, niskie dochody uzyskiwane z tytułu emerytury.

Z uwagi na to, że w imieniu pokrzywdzonych Prokurator wystąpił z pozwami cywilnymi przeciwko oskarżonej, a szkody nie zostały naprawione do daty wyrokowania, zaistniały podstawy do zasądzenia kwot wskazanych w pozwach wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dat czynów, za wyjątkiem powództw cywilnych wytoczonych na rzecz pokrzywdzonych: J. C., B. S., (...), co do których powództwa zostały oddalone z tej przyczyny, że szkody co do tych pokrzywdzonych zostały naprawione w całości. Wobec Ł. N. ustalono, że szkoda jaką poniósł, wynosiła 1500 zł., co wynika z relacji tego pokrzywdzonego, zatem powództwo mogło zostać uwzględnione tylko co do tej kwoty, a w pozostałej części musiało zostać oddalone. Wobec tego, że T. Ś. złożył wniosek o naprawienie szkody w trybie art. 46 § 1 kk, zasadnym było orzeczenie wobec oskarżonej obowiązku naprawienia szkody w całości w wysokości 2 000 zł., a więc szkody poniesionej przez pokrzywdzonego.

Z uwagi na to, że oskarżona była w sprawie zatrzymana, Sąd zaliczył z mocy art. 63 § 1 kk okres jej zatrzymania na poczet orzeczonej kary grzywny jako kary efektywnie wykonywanej.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w związku z § 14 ust. 2 pkt 1 i 3 i ust. 2 pkt 3 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego oskarżonej K. K. (1) obrońcy z urzędu kwotę 684 zł. wobec złożonego w tym zakresie wniosku obrońcy. Ustalając wysokość wynagrodzenia dla obrońcy oskarżonej Sąd uwzględnił, że obrońca oskarżonej brał udział w postępowaniu sądowym w 5 terminach posiedzenia i rozprawy w postępowaniu prowadzonym początkowo w trybie uproszczonym (2 terminy- pierwszy termin 360 zł., następny 72 zł.), następnie w trybie zwyczajnym (3 terminy - 84 zł.). Jak wynika ze złożonego do protokołu rozprawy wniosku obrońcy oskarżonej, koszty obrony nie zostały na rzecz obrońcy uiszczone. Nadto Sąd zasądził na rzecz obrońcy oskarżonej należny od tej kwoty podatek od towarów i usług, stosownie do treści § 2 ust 3 cytowanego powyżej Rozporządzenia.

Sąd z mocy art. 624 § 1 kpk oraz art. 643 kpk zwolnił oskarżoną K. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, w tym w zakresie powództw cywilnych uwzględnionych przez Sąd uznając, że sytuacja finansowa oskarżonej świadczy o tym, że oskarżona kosztów tych nie jest w stanie zapłacić. Na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 4 u.k.s.c. Sąd odstąpił od obciążenia kosztami sądowymi osoby, co do której powództwo cywilne wytoczone przez Prokuratora na jej rzecz nie zostało w całości uwzględnione, albowiem osoba ta nie wystąpiła samodzielnie z pozwem cywilnym, stąd też brak jest uzasadniana dla obciążenia jej kosztami nieuwzględnionego pozwu w sytuacji błędnego wytoczenia powództwa przez Prokuratora.